

Calle Schewens vals

J Roslagens famn på den blommande ö,
där vågorna klucka mot strand,
och vassarna vagga och nyslaget hö
det doftar emot mig ibland,
där sitter jag uti bersån på en bänk
och tittar på tärnor och mås
som störta mot fjärden i glitter och stänk
på jakt efter födan gunås.

Själv blandar jag fredligt mitt kaffe med kron
till angenäm styrka och smak
och lyssnar till dragspelets lockande ton
som hörs från mitt stugugemak.
Jag är som en pojke, fast farfar jag är,
ja rospiggen spritter i mig!
Det blir bara värre med åren det där
med dans och med jäntornas blig.

Se måsen med löjan i näbb han fick sitt!
Men jag fick en arm om min hals!
O, eviga ungdom, mitt hjärta är ditt,
spel opp, jag vill dansa en vals!
Det doftar, det sjunger från skog och från sjö
i natt skall du vara min gäst!
Här dansar Calle Schewen med Roslagens mö
och solen går ner i nordväst.

Då vilar min blommande ö vid din barm
du dunkelblå, vindstilla fjärd,
och julinattsskymningen smyger sig varm
till sovande buskar och träd.
Min älva, du dansar så lyssnande tyst
och tänker att karlar är troll,
den skälver, din barnsliga hand, som jag kysst,
och valsen förklingar i moll.

Men hej, alla vänner som gästa min ö!
Jag är både nykter och klok!
När morgonen gryr skall jag välma mitt hö
och vittja tvåhundra krok.
Fördöme dig, skymning, och drag nu din kos.
Det brinner i martallens topp!
Här dansar Calle Schewen med Roslagens ros,
han dansar när solen går opp!